

A kluci poslechli, jeden za druhým naskákali za paní Perchtu na albatrosa a chytli se vzájemně kolem pasu. V poslední vteřině, kdy velký pták vzlétl a tanker Leviatan začal drtit palandy a postýlku na třísky, které se potácely na černých vlnách jako korkové zátky, se zachránili. „Uf,“ vydechla bílá paní na hlídání a utřela si vlečkou zpoceně čelo. „To bylo o fous!“

A pak nasměrovala hodného albatrosa na palubu tankeru, kde stál tatínek Černý a kouřil dýmku. Poznala ho okamžitě, protože byl černý a kudrnatý jako jeho chlapečci. Zabrzdila albatrosa přímo nad jeho hlavou a shodila mu do náruče jeho miláčky.

„U mořské tresky!“ zaláteřil překvapený mořský vlk. „Vždyť tohle jsou mí kluci!!!“

A ostatní námořníci se zasmáli a zavolali: „To jenom suchozemcům nosí děti čáp, nám námořníkům mořský albatros!“

A na oslavu shledání tatínka s dětmi vytáhli na palubu soudky zázvorové limonády, zahráli na harmoniku a zatančili.

„Dobrý den, a vy jste kdo?“ zeptal se tatínek Černý paní Perchty.

„Já jsem vaše paní na hlídání,“ culila se bílá paní.